

Via Crucis de l'amor

Històries reals que detallen el Via Crucis de moltes de les persones que acompanyem.

Via Crucis de l'amor

El món, malauradament, és ple de creus. Immenses, grans, petites o ridícules, solitàries o compartides, pesants o lleugeres, escollides o imposades, properes o llunyanes..., però creus.

Les teves, les meves, les de tants noms i rostres concrets que carreguen l'absurd dels seus dolors, injustícies, violències, guerres, malalties, humiliacions, enganys, explotacions, persecucions.... Actualment algunes d'aquestes creus ens travessen més àmpliament i prenen el nom de soledat no desitjada, desesperança, pèrdua del sentit vital, ansietat, desesperació, manca d'habitatge digne, precarietat laboral, entre d'altres. Però sabem també que aquesta no és l'única realitat existent. Que hi ha milers de persones, sovint anònimes i discretes, que ofereixen tendresa, companyia, escolta, carícia, proximitat, amistat, refugi, hospitalitat, confiança, esperança, compromís, estima...concrecions de l'amor que transcendeixen les creus fent-les una mica més lleugeres i suportables. I és que, com deia el Papa Francesc, *no podem oblidar que la poesia i l'amor són necessaris per salvar la humanitat*. (Francesc, Dilexit nos, núm. 20). Tan sols l'amor ens pot salvar de la barbàrie i la desesperació. Tan sols l'amor pot transcendir la mateixa mort. Tan sols l'amor és digne de fe.

Enguany us convidem a viure el via crucis atenent i deixant-vos interpel·lar pels textos que llegireu i pels signes d'amor que embolcallen i travessen les creus particulars de persones que hem acompanyat a Càritas.

Que aquest via crucis ens impulsi a ser font d'amor per alleugerir les creus del nostre entorn.

PRIMERA ESTACIÓ

**Jesús és
condemnat
a mort**

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu
ens has estimat fins a l'extrem.

La vida és bella, malgrat tot

Estic amb els famolencs, amb els maltractats i moribunds, cada dia estic allí, però també estic aquí amb el llessamí i el tros de cel davant la meva finestra, en una sola vida hi ha espai per a tot. Per a creure en Déu i per a una ruïna miserable. (...) Ho sé tot i ho puc suportar tot i cada vegada soc més capaç de suportar-ho. Al mateix temps, tinc la seguretat de creure que la vida és bella i plena de sentit. Malgrat tot. I crec en Déu. Vull estar enmig de tot allò que la gent anomena «atrocitats» i encara dir: la vida és bella. (Etty Hillesum, Una vida conmocionada. Diario 1941-1943 pàg.115-116; 195).

Etty Hillesum va morir al camp d'extermini Auschwitz. Quants innocents condemnats injustament per la incomprensió, l'exclusió, la supèrbia i l'opressió dels poderosos i benestants respecte als febles i vulnerables. Jesús és condemnat a mort i amb la seva mort acull i abraça tots els condemnats d'aquest món. L'assumpció de la seva condemna és un clam a favor de la justícia, la dignitat, la bondat i la vida en l'amor. Acompanya'ns en el camí de renovació, que el teu testimoni ens encoratgi a seguir-te i a ser també impuls d'alliberament i d'amor per als altres.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.
Amén.

SEGONA ESTACIÓ

Jesús carrega amb la Creu

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

Un nou curs amb esperança

El setembre és un moment difícil per a moltes famílies. Senten el pes feixuc de maldecaps i barreres que semblen infranquejables. La Nidia ho sap bé: les despeses escolars i quotidianes, així com el cost de l'habitatge, fan que arribar a final de mes sigui un gran patiment i tot un repte. Gràcies al suport rebut i l'ajuda econòmica per comprar els llibres escolars, la seva filla Evelyn ha pogut tenir un curs amb les mateixes oportunitats que els seus companys i companyes. [Testimoni]

Senyor, et contemplem carregant la creu. En aquesta imatge veiem la realitat de moltes persones que avui carreguen també patiments injustos. Porten càrregues massa pesades que no els permet alçar la mirada i veure la llum en l'horitzó. I, tanmateix, reconeixem i agraïm les mostres d'amor de tanta gent que es tradueixen en petits gestos que ajuden a alleugerir el patiment de persones que tenim a prop.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

TERCERA ESTACIÓ

Jesús cau per primera vegada

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

Quan una petita oportunitat ho canvia tot

El Gonzalo volia treballar i regularitzar la seva situació, però les portes se li tancaven una rere l'altra. Gràcies a l'acompanyament i el procés de mentoria del José María, que va confiar en ell, va aconseguir una feina. Avui la compagina amb els seus estudis d'informàtica i té clar que vol fer créixer la solidaritat que el va impulsar, fent voluntariat i ajudant altres persones que es troben en la mateixa situació. [Testimoni]

Déu de l'amor, som testimonis de tantes persones que arriben a nosaltres enfonsades, desesperançades. Copsem el patiment d'aquells i aquelles que se senten abatuts perquè es tanquen totes les portes. Ens recorden que tots som vulnerables. Concedeix-nos la força per saber com acompanyar, per saber com podem afrontar les dificultats de la vida sense defallir. Per a cada u de nosaltres sempre hi pot haver una primera vegada. Reconeixem aquelles persones que ens han transmès estimació i suport en moments difícils. N'estem profundament agraïts.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

QUARTA ESTACIÓ

**Jesús troba
Maria,
la seva
Santíssima
Mare**

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

Un espai de confiança per tornar a començar

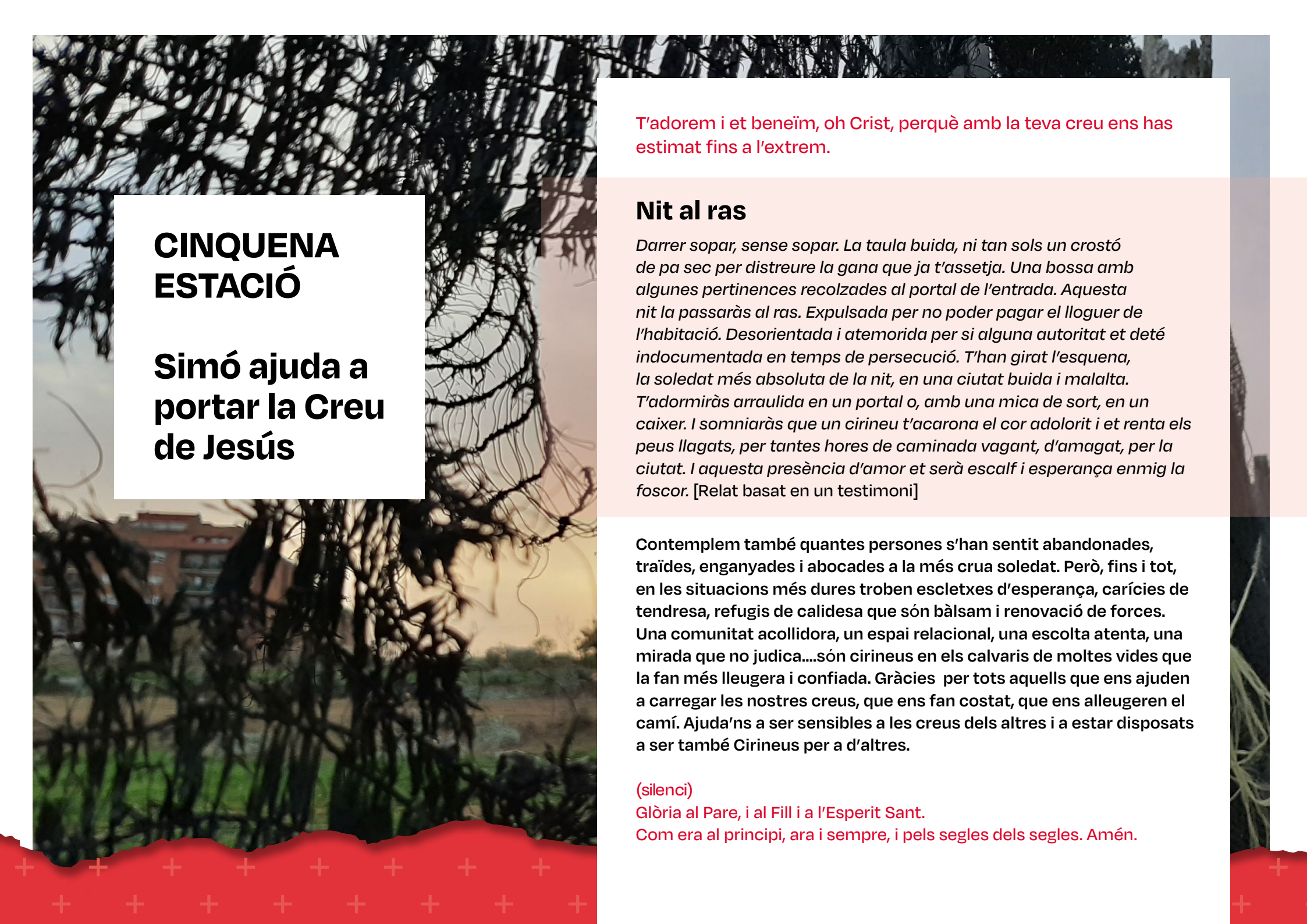
Quan la Niurka va arribar a Barcelona amb el seu fill, la solitud i la incertesa pesaven molt. Compartir una habitació sense intimitat ni estabilitat els afectava profundament. Trobar un espai on poder socialitzar, expressar-se i sentir-se part d'una comunitat va ser clau per recuperar l'ànim, crear vincles i començar a reconstruir el seu projecte de vida. Va ser com néixer de nou. [Testimoni]

Imaginem l'encontre de mare i fill. De tu, Jesús, amb tu, Maria. Imaginem els moments de trobada i d'intimitat de cada u de nosaltres amb la nostra mare. Els moments de patiment d'una mare pel seu fill quan no pot sonar-li tot el que necessita. Hi ha un misteri de comunió profunda, d'amor total sense límits, que s'expressa amb un gest, sense paraules. Hi ha una realitat sanadora en aquesta abraçada incondicional entre mare i fill o filla. Cada u de nosaltres podem esdevenir mare o pare segons l'Evangeli quan cuidem i estimem sense condicions. Agraïm aquells moments que ens permeten tocar espai sagrat. Gràcies Senyor.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

CINQUENA ESTACIÓ

Simó ajuda a portar la Creu de Jesús

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

Nit al ras

Darrer sopar, sense sopar. La taula buida, ni tan sols un crostó de pa sec per distreure la gana que ja t'assetja. Una bossa amb algunes pertinences recolzades al portal de l'entrada. Aquesta nit la passaràs al ras. Expulsada per no poder pagar el lloguer de l'habitació. Desorientada i atemorida per si alguna autoritat et deté indocumentada en temps de persecució. T'han girat l'esquena, la soledat més absoluta de la nit, en una ciutat buida i malalta. T'adormiràs arraulida en un portal o, amb una mica de sort, en un caixer. I somniaràs que un cirineu t'acarona el cor adolorit i et renta els peus llagats, per tantes hores de caminada vagant, d'amagat, per la ciutat. I aquesta presència d'amor et serà escalf i esperança enmig la fosc. [Relat basat en un testimoni]

Contemplem també quantes persones s'han sentit abandonades, traïdes, enganyades i abocades a la més crua soledat. Però, fins i tot, en les situacions més dures troben escletxes d'esperança, carícies de tendresa, refugis de calidesa que són bàlsam i renovació de forces. Una comunitat acollidora, un espai relacional, una escolta atenta, una mirada que no judica....són cirineus en els calvaris de moltes vides que la fan més lleugera i confiada. Gràcies per tots aquells que ens ajuden a carregar les nostres creus, que ens fan costat, que ens alleugeren el camí. Ajuda'ns a ser sensibles a les creus dels altres i a estar disposats a ser també Cirineus per a d'altres.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

SISENA ESTACIÓ

La Verònica eixuga el rostre de Jesús

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

El cor, seu de l'amor

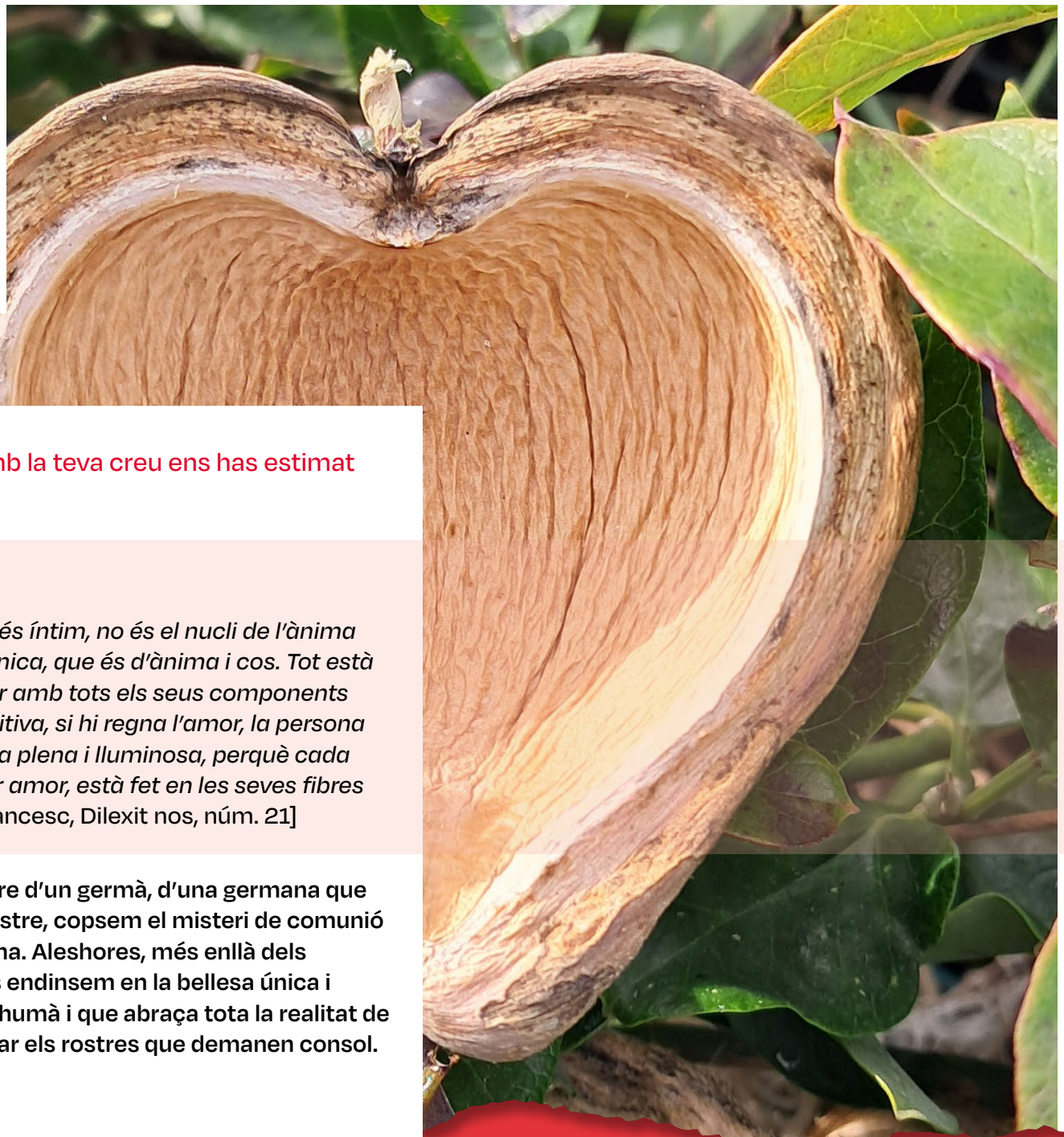
El nucli de cada ésser humà, el seu centre més íntim, no és el nucli de l'ànima sinó de tota la persona en la seva identitat única, que és d'ànima i cos. Tot està unificat en el cor, que pot ser la seu de l'amor amb tots els seus components espirituals, psíquics i fins i tot físics. En definitiva, si hi regna l'amor, la persona arriba a la seva pròpia identitat d'una manera plena i lluminosa, perquè cada ésser humà ha estat creat abans que res per amor, està fet en les seves fibres més profundes per estimar i ser estimat. [Francesc, Dilexit nos, núm. 21]

Crist de misericòrdia, quan acariciem el rostre d'un germà, d'una germana que pateix i se'ns concedeix de veure-hi el teu rostre, copsem el misteri de comunió que ens agermana amb tota la família humana. Aleshores, més enllà dels trets externs i particulars d'una persona, ens endinsem en la bellesa única i irrepetible que s'amaga al cor de cada ésser humà i que abraça tota la realitat de la persona. Gràcies per convidar-nos a eixugar els rostres que demanen consol.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

SETENA ESTACIÓ

**Jesús cau
per segona
vegada**

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu
ens has estimat fins a l'extrem.

On s'alcen murs, construïm ponts

Cada ésser humà és fill de Déu. En ell hi ha impresa la imatge de Crist. Es tracta, doncs, que nosaltres siguem els primers en veure'l i així puguem ajudar els altres a veure en l'emigrant i en el refugiat no sols un problema que ha de ser afrontat, sinó un germà i una germana que han de ser acollits, respectats i estimats... (...) On el món veu una amenaça, ella hi veu fills; on s'alcen murs, ella construeix ponts. Sap que l'anunci de l'Evangeli només és creïble quan es tradueix en gestos de proximitat i d'acollida; i que, en cada migrant rebutjat, és Crist mateix qui truca a les portes de la comunitat. [Lleó XIV, Dilexi te, núm. 75]

Déu de l'amor i la bondat, ho saps prou bé: volem caminar com a comunitat, el nostre desig és fer camí junts amb moltes persones que viuen circumstàncies molt diverses. De vegades anem a bon ritme, de vegades ensopeguem i caiem. De vegades hem d'afluixar el ritme perquè aquells germans i germanes que van més lents puguin seguir amb nosaltres. Concedeix-nos d'obrir-nos al teu amor incondicional que ens dona la força per alçar-nos una vegada i una altra. Potser arribarem més tard, però hi arribarem junts.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.
Amén.

VUITENA ESTACIÓ

Jesús consola les filles de Jerusalem

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

Tenir una llar et canvia la vida

La Nadia vivia amb la por constant de no poder garantir un sostre segur per a la seva filla. Compartir pis amb persones desconegudes no va ser fàcil, però el suport que va rebre en el procés d'acompanyament li va permetre recuperar l'estabilitat, la confiança i l'esperança. A través de l'escolta va sentir consol i afecte i el seu dol es va transformar. Avui, ha pogut llogar el seu propi pis: una llar segura que esdevé l'inici d'un futur ple de noves oportunitats. [Testimoni]

Acollir, acompanyar, abraçar, consolar... Senyor, fem llista de verbs que expressen l'acció i el sentiment que l'altre compta per a nosaltres. Amb un gest rere l'altre, amb una paraula de consol dia rere dia, t'estic dient que tu m'importes. L'amistat i l'amor que ens ha estat regalada ens ha salvat i ens permet viure amb una esperança nova. El nostre cor se sent consolat i la nostra existència s'obre a un futur d'esperança.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

NOVENA ESTACIÓ

Jesús cau per tercera vegada

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

L'equilibri de la fe

Per estar amb Tu en el Teu camí, cal caminar, encara que la nostra mandra ens demani que ens quedem quietes. Tu ens has triat per mantenir-nos en un estrany equilibri, un equilibri que es pot establir i mantenir només en moviment, només en un impuls. Una mica com una bicicleta, que no es pot aguantar dreta si no està en marxa [...]

Només podem estar drets si avancem, movent-nos, en un esclat de caritat.

Només caminant, vivim en l'equilibri de la fe, que és un desequilibri, però és així: com la bicicleta. Si tu t'atures, no s'aguanta dreta. (Delbrêl, M. Humour dans l'amour. Méditations et fantaisies, pàg.56).

Quantes vegades flaquegem, ensopeguem, caiem.....i experimentem que perdem el nord i l'equilibri de la nostra vida. És cert, tenim la capacitat de caure en el pou més profund però també la d'aixecar-nos i nedar fins a la superfície. Jesús, allibera'ns de la por i el cansament d'estimar. Ajuda'ns a estar disposats a acollir sempre les caigudes dels altres, tantes vegades com faci falta. Que no ens cansem mai de perdonar, que no ens cansem mai d'estimar, que no tinguem en compte el passat de ningú, que en cada encontre, en cada relació hi dipositem sempre l'esperança d'una vida renovada. Que estiguem sempre disposats a donar noves oportunitats a aquells que ningú vol, als més oblidats i també a aquells que ens han fet mal.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

DESENA ESTACIÓ

**Jesús és
desposseït
de les seves
vestidures**

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

Un espai d'acollida, suport i solidaritat

El Caliu és un espai d'acollida per a persones sense llar. Cada dia al voltant de 100 persones hi venen a esmorzar i a cobrir les seves necessitats més bàsiques. Són persones sense llar o famílies que no arriben a final de mes. Per a les persones participants, el Caliu és molt més que un menjador social: és un lloc de trobada, on construir vincles i solidaritat: una ajuda en el procés de refer la seva vida. [Testimoni]

Viure desposseït de salut, d'un habitatge digne, lluny de la terra on s'ha nascut, mancat de suport familiar... Sense buscar-ho, sense saber com es van esquinçant a poc a poc a poc els eixos essencials que sostenen la nostra vida. Ho podem imaginar? Crist Jesús, tu que vas experimentar ser desposseït de tot allò material, ajuda'ns a retrobar allò essencial que omple de sentit les nostres vides. L'amistat, refer vincles, l'amor... Són expressió d'una nova esperança.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

ONZENA ESTACIÓ

Jesús és clavat a la Creu

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

Crist comparteix la nostra pobresa radical

Déu és amor misericordiós i el seu projecte d'amor, que s'estén i es realitza en la història, és abans de res el seu descens i la seva vinguda entre nosaltres per alliberar-nos de l'esclavitud, de les pors, del pecat i del poder de la mort. Amb una mirada misericordiosa i el cor ple d'amor, Ell es va dirigir a les seves criatures, fent-se càrrec de la seva condició humana i, per tant, de la seva pobresa. Precisament per compartir els límits i les fragilitats de la nostra naturalesa humana, Ell mateix es va fer pobre, va néixer en carn com nosaltres, l'hem conegut en la petitesa d'un nen posat en un pessebre i en l'extrema humiliació de la creu, allà va compartir la nostra pobresa radical, que és la mort. (Lleó XIV, Dilexi te, núm 16)

Oh Crist, contemplar-te a tu clavat en creu i deixar-me tocar pel dolor de qui pateix. Sentir-lo com a propi. Poder acompanyar el sofriment més extrem. No és una realitat de fa dos mil anys. Em pregunto: Qui són els crucificats del món d'avui? Els qui moren injustament a mans d'altres éssers humans? Necessito més que mai una estona de silenci per acollir tant de dolor i poder transmetre amor. Voldria que l'amor transfigures tot dolor en esperança ferma.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

DOTZENA ESTACIÓ

Jesús mor a la Creu

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

Vivint de relloguer, però acompanyada

La Maria Teresa té 69 anys i viu en una habitació de relloguer perquè no pot permetre's un habitatge propi. Sense pensió i amb ingressos molt limitats, cada mes és un repte. Sentia que anava morint una mica cada dia. Sense esperança. Gràcies al suport econòmic per cobrir les despeses bàsiques i a l'acompanyament emocional d'un professional s'ha pogut sentir acompanyada en aquesta etapa de la seva vida i així afrontar el dia a dia amb més tranquil·litat. [Testimoni]

Jesús mor a la creu. Hi ha persones que moren de cop un dia. Però n'hi ha que van morint a poc a poc, una mica cada dia. La seva vida és un malson. La mort sempre ens impressiona perquè ens remet a una dimensió que no coneixem, però quan es tracta d'una mort en vida, d'un anar morint a trossets dia rere dia, ens impressiona encara més. Ens indigna. Ens revolta. Podem ensumar la flaire de la por. Déu de l'amor, contemplo el Crist clavat en creu amb els seus braços estesos. Experimento ja la força de la resurrecció i soc testimoni d'una força que genera vida i més vida. Aquest és el poder de l'amor que em fa avançar amb confiança i em fa renéixer quan ho creia tot perdut.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

TRETZENA ESTACIÓ

Jesús als braços de la seva Mare

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu ens has estimat fins a l'extrem.

La tendresa que salva

Jesús havia entès què era el que trobava a faltar al desert de Judea i en els homes que acudien a aquest lloc. El que el desert no donava als homes que hi vivien era la tendresa. El que faltava al desert era amor. (...) "El Déu de l'amor"..., "l'amor de Déu"... Es diu fàcilment. El més difícil és donar testimoni, d'una manera tangible, de la veracitat d'aquestes paraules. En molts casos, l'amor, en realitat, és impotent. L'amor, en ell mateix, no produeix beneficis tangibles. Per això ens resulta difícil descobrir on es pot trobar l'amor de Déu, amagat com està per les realitats concretes que, més aviat, semblen suggerir que Déu no existeix, o que no parla, o que està irat (...). Ara, però, sabem que, precisament sota aquesta realitat del Jesús feble i ineficaç, s'oculta el misteri de l'autèntic ensenyament cristià. El significat de la resurrecció és intel·ligible si es considera al marge d'aquesta feblesa i ineficàcia. Un només pot començar a seguir a Jesús si accepta el risc de ser feble i ineficaç en aquest món visible. (Endo, S. Jesús p.41; 104 i 209).

Hi ha silencis que no poden ser nomenats per cap paraula. Hi ha silencis, com el de Maria al Gòlgota, on tan sols resten preguntes sense respostes, a l'espera de ser sadollats per gestos d'amor i tendresa, per presències silencioses aparentment inútils o ineficaces. Que siguem capaços, com Maria, d'abraçar els silencis que ens semblen folls amb la confiança que seran travessats per la plenitud d'un Amor que potser ara no comprenem. Tant de bo la nostra senzilla, humil i callada companyia sigui tendresa que salva en els deserts més punyents de la vida. Que l'Esperit de Jesús ens habiti i ho faci possible.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

CATORZENA ESTACIÓ

Jesús és sepultat

T'adorem i et beneïm, oh Crist, perquè amb la teva creu
ens has estimat fins a l'extrem.

Un camí ple d'oportunitats

La Soukaina va arribar a Espanya de petita amb la seva família. Els inicis no van ser fàcils, però recorda amb afecte els espais on ella i el seu germà participaven com a infant. Allà va trobar l'acompanyament, la confiança i els referents que necessitava per avançar i construir el seu futur. Avui és advocada i mira enrere amb gratitud. El camí recorregut li ha permès créixer, tant personalment com professionalment. [Testimoni]

Quan enterrem el desànim, la mandra, la baixa autoestima, reneix en nosaltres una força que desconeixíem que ens permet avançar per camins insospitats. Fent confiança recuperem l'esperança que no mor i s'obre davant nostre un horitzó ple de possibilitats i de llum.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.
Amén.

Pregària final

Oh Crist,

Hem fet camí, som en camí i volem
continuar caminant amb tants germans
i germanes nostres que avui pateixen
injustament, que són condemnats a mort,
torturats, assassinats o que viuen als
marges.

Pel misteri de la teva passió, la teva mort
i la teva resurrecció, creiem que tu fas
també camí amb nosaltres i amb tots els
qui pateixen arreu.

Més forta que la mort sentim la força de
l'amor, que ens obre un camí d'esperança.

+ Suma't a Càritas

Si et fas soci o fas un donatiu estaràs
al costat de qui més ho necessita

actua.caritas.barcelona/fes-un-donatiu

Bizum: 33381

Telèfon d'atenció al donant: 93 112 70 10